

[Udenrigsministeren]

nen, og som det er indeholdt i beslutningen, må vi dér se på, om der er sket afgørende fremskridt med hensyn til gidslernes frigivelse, og hvis ikke, ja, så skal sanktionerne træde i kraft.

Hr. Stinus spurgte mig, om der var mulighed for erstatning til enkeltvirksomheder, hvis sanktionerne træder i kraft og nogle kommer økonomisk i klemme. Jeg har også fået stillet spørgsmålet i udvalget og vil sige, som jeg sagde i udvalget, at det vil jeg selvfølgelig være parat til at overveje, men – og så kommer et meget kraftigt men – det bliver meget dybe overvejelser, for sagen er den, at der er meget store principielle betænkeligheder forbundet med dette. Jeg vil godt oplyse tinget om, at tager vi den eksport, der kan komme i betragtning, er der tale om eksportkreditordninger, der betyder, at man op til ca. 85 pct. automatisk vil få erstatning. Så er der ca. 15 pct. tilbage. Tager vi historien, var jeg lige ved at sige, går tilbage til 1930'erne og senere, hvor sådanne lovgivninger har været inde i billedet, har der ikke været tale om erstatning. Jeg har været så fri i udvalget at sige, at man selvfølgelig ikke kan se bort fra, at sanktioner, om de måtte blive iværksat, kan afstedkomme forskellige konsekvenser den anden vej, og en af ordførerne nævnte i den forbindelse den danske eksport af fødevarer. Bl. a. af den dansk tror jeg, at det vil være ualmindelig farligt, hvis det er således, at man uden videre udslynger et løfte om erstatning. Der er altså ikke alene disse store økonomiske konsekvenser forbundet med det, men også principielle.

Til hr. Steen Folke har jeg kun en enkelt bemærkning. Lige meget hvor mange gange man til hr. Steen Folke fortæller de faktiske kendsgerninger omkring dette lovforslag, fortsætter hr. Steen Folke med at kalde det det EF-harmoniserede sanktionsforslag. For atter en gang at gøre opmærksom på det over for hr. Steen Folke – jeg tror, resten af tinget har opfattet det – vil jeg sige, at det altså ikke bare er de ni EF-lande, men det er også Japan, og det er også Norge, og det er også Australien, og det er også New Zealand, der ligger på linje i denne sag.

Til hr. Gert Petersen vil jeg bare lige sige, at grunden til, at dette forslag er blevet aktuelt, er, at man ikke kunne få vedtaget det i FN's sikkerhedsråd. Jeg lagde mærke til, at hr. Gert Petersen talte om, at det må være

FN, der behandler en sådan sag som gidseltagningen, og dernæst havde en lang række argumenter, talte om Nord-Syd-konfrontation, talte om en lang række andre ting, der gik imod selve det at iværksætte sanktioner. Så kan man ikke lade være med at tænke på, at hvis ikke Sovjetunionen havde nedlagt veto i FN's sikkerhedsråd, så havde FN's sikkerhedsråd vedtaget sanktionerne. Det danske folketing vil have en lovgivning, der automatisk bemyndiger regeringen til at gå ind i disse sanktioner, og så stiller man sig selv det spørgsmål: hvor havde hr. Gert Petersen så været henne?

For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne til sidst sige, at denne sag er kompliceret, og at det, at man går i gang med sanktioner, og måden, man går i gang med sanktioner på, ikke skal opfattes på anden måde, end at vi må reagere, når der sker et sådant brud på den almindelige internationale folkeret. Dette er ikke vendt imod det iranske folk, som jeg også sagde det ved førstebehandlingen, og det vil jeg gerne gentage her ved tredjebehandlingen. Regeringen håber på en udvikling, der betyder et stærkt udviklet samarbejde, ikke bare imellem europæiske lande, herunder Danmark, og Iran, men med en lang række andre lande, hvor der i dag er problemer.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Det er en bemærkning til hr. Stinus og til ministeren. Hvis dette her ikke af den tredje verden opfattes som et led i Nord-Syd-konfrontationen, hvordan kan det så være, at man har vurderet det således, at det var plat umuligt at få to tredjedele af FN's generalforsamling til at anbefale disse sanktioner, og at man derfor måtte gå uden om De Forenede Nationer?

Gert Petersen (SF):

Først vil jeg sige til udenrigsministeren, at jeg netop sad og tænkte på nøjagtig det samme, som hr. Ib Christensen var inde på. Sagen er jo nemlig den, at der af FN er blevet vedtaget en fordømmelse, og det er den, jeg synes man skal holde sig til. Den er vedtaget af generalforsamlingen, men den indeholder ikke sanktioner, og det gør den ikke af den enkle årsag, at en lang række lande i den